

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

P-693/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Snježani Karlušić, u pravnoj stvari tužiteljice Danijele Lozić iz Bratine, Bratina 199R 2, OIB: 73396156439, zastupane po punomoćniku Hrvoju Vukadinu, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Vukadin i partneri j.td. iz Zagreba, Utješinovićeve 3, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. iz Zagreba, Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535, zastupan po generalnom punomoćniku Mateu Mandiću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Glamuzina&partneri d.o.o. iz Zagreba, Trg žrtava fašizma 5, prema generalnoj punomoći Su-1400/2019, radi utvrđenja ništetnosti, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 20. travnja 2026. u prisutnosti tužiteljice i punomoćnika tužiteljice Hrvoja Vukadina, odvjetnika i zamjenika generalnog punomoćnika tuženika Azre Čustović, odvjetnice, 28. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice Danijele Lozić iz Bratine, Bratina 199R 2, OIB: 73396156439 koji glasi: " Utvrđuje se da je u cijelosti ništetan i bez pravnog učinka ugovor o kreditu broj: 041-50-4072502 od 30. travnja 2007. koji su sklopili tužiteljica Danijela Lozić iz Bratine, Bratina 199R 2, OIB: 73396156439 kao korisnik kredita i tuženik Raiffeisenbank Austria d.d. iz Zagreba, Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535, kao kreditor."

II. Nalaže se tužiteljici Danijeli Lozić iz Bratine, Bratina 199R 2, OIB: 73396156439, nadoknaditi parnične troškove tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d. iz Zagreba, Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535, u iznosu 750,00 eura (slovima: sedamsto pedeset eura) u roku 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužiteljice Danijele Lozić iz Bratine, Bratina 199R 2, OIB: 73396156439, za nadoknadom troškova postupka u iznosu 1.075,00 eura (slovima: tisuću sedamdeset pet eura) sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude 28. svibnja 2026. do isplate.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj 3. veljače 2005. tužiteljica navodi da su tužiteljica i tuženik 30. travnja 2007. sklopili ugovor o kreditu broj: 041-50-4072502 po kojem je tužiteljici odobren kredit u kunsjoj protuvrijednosti od 19.054,59 CHF po srednjem tečaju tuženika.

2. Između stranaka su pred ovim sudom već vodila dva postupka koja su pravomoćno okončana u korist tužiteljice. U predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovnog broja: P-4404/24 dana 7. siječnja 2025. donesena je presuda (točka I. izreke presude) kojom se utvrđuje da su ništetne odredbe Ugovora o kreditu koji su sklopili tužitelj i tuženik u dijelu u kojem je tužitelj obavezan platiti

kamate po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno Odluci o kamatnim stopama tuženika. Također pred ovim sudom se između istih stranaka vodio i postupak pod poslovnim brojem: P -3150/2020 u kojem postupku je dana 27. travnja 2023. donesena presuda kojim su utvrđene nišetne odredbe Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule vezane uz CHF.

3. Naime, odredbe članka 1021. i 1022. Zakona o obveznim odnosima jasno propisuju da su bitni sastojci ugovora o kreditu prije svega sam novčani iznos koji je predmet obveze vraćanja, vrijeme i način vraćanja tog iznosa, kao iznos ugovorenih kamata kao cijene ugovora o kreditu. Kako su bitni sastojci ugovora nišetni, nišetan je i cijeli ugovor o kreditu jer ugovor ne može opstati kada nišetnost pogađa odredbe koje su bitne za samo postojanje ugovora. Dakle, kako su kamate cijena ugovora o kreditu, a po gore navedenim sudskim odlukama ona to jest i ako je cijena neodređena i neodrediva, a prema tekstu ugovora, ona to jest, onda je ugovor nišetan. Nadalje, predmet ugovora, upravo CHF je također nišetan.

4. U tužbi tužiteljica traži da se utvrdi da je u cijelosti nišetan i bez pravnog učinka ugovor o kreditu broj: 041-50-4072502 od 30. travnja 2007. koji su sklopili tužiteljica Danijela Lozić iz Bratine, Bratina 199R 2, OIB: 73396156439 kao korisnik kredita i tuženik Raiffeisenbank Austria d.d. iz Zagreba, Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535, kao kreditor, kao i trošak postupka sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude do isplate.

5. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor dvostruke litispendencije i prigovor presuđene stvari jer je tužiteljica već vodila postupke glede zahtjeva za isplatu s osnove promjenjive kamatne stope i valutne klauzule i isti su pravomoćno okončani. Oспорava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Naime, u postupku kolektivne zaštite pravna zaštita se pruža na općenitoj tj. apstraktnoj razini, neovisno o tome jesu li povrijeđena ili ugrožena prava i interesi pojedinih članova grupacije koja traži zaštitu. U navedenom postupku kolektivne zaštite sudovi su na apstraktnoj i općenitoj razini ispitivali mogu li sporne odredbe dovesti do neravnoteže i neravnopravnosti na štetu potrošača. U istom sporu sudovi nisu izvodili nikakve dokaze na okolnost jesu li sporne odredbe tužiteljevog ugovora o kreditu nepoštene. Tužitelj je predmetni ugovor zaključio radi kupnje vozila, dok se navedene odluke čak ni posredno ne mogu primijeniti na auto kredite. Sukladno čl. 96. st. 1. i čl. 99. Zakona o zaštiti potrošača iz 2007. (dalje: ZZP) tužitelj prvotno mora dokazati da mu sporne odredbe nisu bile jasne, lako razumljive ili uočljive. Ako isto ne bi dokazao, nije uopće dopušteno ocjenjivati njihovu poštenost. Ako pak nemaju bilo koje od navedena tri obilježja, tada se provodi test poštenosti. U tom slučaju potrebno je prvenstveno utvrditi je li se o spornoj odredbi pojedinačno pregovaralo pa ukoliko nije bilo pojedinačnog pregovaranja tužitelj mora dokazati da sporna odredba uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača protivno načelu savjesnosti i poštenja. Identične odredbe sadržane su u čl. 81. st. 1. i čl. 84. Zakona o zaštiti potrošača iz 2003. Tuženik ističe da je sporna odredba o valutnoj klauzuli bila jasna i razumljiva. Tuženik ističe kako je predmetna odredba tužitelju bila jasna, lako uočljiva i razumljiva i to kako na gramatičkoj razini, tako i u vidu shvaćanja ukupnosti njegove obveze u budućnosti u okviru realne mogućnosti prognoze budućeg neizvjesnog događaja. Tužitelju su tijekom pregovaranja o ponudi kredita obrazložene posljedice i rizici vezanja kredita uz tečaj CHF, a na koje je tužitelj pristao. Također, osim što je tuženik tužitelju prije sklapanja ugovora, odnosno prije odluke tužitelja i odabira da zaključi predmetni ugovor o kreditu, dao sve informacije temeljem kojih je tužitelj mogao donijeti

informiranu odluku, predmetni ugovor o kreditu je i solemniziran od strane javnog bilježnika. Solemnizacijom ugovora javni je bilježnik potvrdio da je ugovornim stranama ugovor jasan i razumljiv te da održava njihovu pravu volju. Zbog svega navedenog tuženik smatra da je tužitelju, ako ga se promatra kao razumno dobro informiranu, pažljivu i opreznju osobu, predmetna ugovorna odredba bila lako uočljiva, jasna i razumljiva. Tužitelju je bilo jasno da isplatu i vraćanje kredita veže uz tečaj CHF i mogao je shvatiti ekonomske posljedice koje iz ugovaranja takve odredbe proizlaze, odnosno da će mu visina anuiteta ovisiti o kretanju tog tečaja. Obzirom da je sporna odredba tužitelju bila jasna, razumljiva i lako uočljiva, nije uopće dopušteno utvrđivati da bi ona bila nepoštena. Temeljem čl. 96. ZZP iz 2007. o određenoj ugovornoj odredbi nije se pojedinačno pregovaralo ako potrošač nije imao utjecaj na sadržaj te odredbe. U konkretnom slučaju, tužitelj i tuženik su pojedinačno pregovarali o valutnoj klauzuli. U predmetnom slučaju ne postoji znatna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača odnosno tužitelja. Tuženik je prilikom odobrenja i zaključenja predmetnog kredita postupao u skladu s načelom savjesnosti i poštenja vodeći računa o informacijama koje su mu dostupne i vodeći računa o zaštiti interesa svojih korisnika. Tuženik smatra da je tužitelju odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi bila lako uočljiva, jasna i razumljiva. Ista je, naime sadržana već u čl. 2. ugovora o kreditu, pisana je jednakim slovima kao i ostatak ugovora, a razumljivost riječi "promjenjiva" tuženik ne smatra spornim. Metoda i kriterij promjene kamate propisani su tuženikovim općim aktima. Promjena kamatne stope nije posljedica tuženikove nesavjesnosti i nepoštenja već objektivnih tržišnih okolnosti. Tuženik je kamatnu stopu mijenjao zbog opravdanih razloga, a u skladu sa svojim uredno objavljenim i pristupačnim općim aktima. U trenutku sklapanja predmetnih ugovora o kreditu nije postojala obveza kako tuženika tako ni drugih banaka da u pogledu promjenjive kamatne stope ugovaraju egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni ugovorne kamate (list 38-51 spisa).

6. Među strankama nije sporno da je sklopljen ugovor o kreditu 30. travnja 2007. i da su pravomoćno završeni postupci kod Općinskog građanskog suda pod poslovnim brojem: P-4404/2024. i P -3150/2020.

7. Među strankama je sporno jeli ugovor o kreditu od 30. travnja 2007. u cijelosti ništetan.

8. U tijeku postupka pročitana je dokumentaciju u spisu i to: Ugovor o kreditu broj: 041-50-4072502 od 30. travnja 2007. (list 30-34 spisa), zahtjev za kredit od 27. travnja 2007. (list 66 spisa), tržišne parametre za auto kredit s valutnom klauzulom u CHF (list 67 spisa) i saslušana je tužiteljica na raspravi 20. travnja 2026. (list 70-71 spisa) te je izvršen uvid u spise ovog suda poslovnog broja: P-3150/2024 i P-4404/2024.

9. Odbijen je dokazni prijedlog tuženika o saslušanju svjedoka Velimira Čerića-javnog bilježnika jer se istim prijedlogom ne može utvrđivati obaviještenost potrošača prije sklapanja konkretnog ugovora o kreditu jer javni bilježnik nije mogao objasniti parametre promjene kamatne stope ili rizike fluktuacije tečaja švicarskog franka koji nisu navedeni u ugovoru o kreditu, a niti je imao takve zakonske ovlasti prema mjerodavnom zakonodavnom okviru.

10. Iz iskaza tužiteljice je razvidno da je u vrijeme podizanja kredita bila zaposlena kao administrator i da je sredstvima kredita kupila osobno vozilo za osobne potrebe. U banci je bila jednom ili dva puta i razgovarala je o roku otplate, iznosu kredita te joj je bankarski službenik ponudio kredit u CHF kao najpovoljniju valutu i druge valute joj nije nudio i promjenjive stope, ali je nije upozorio na posljedice rizika i

povećanja rata koji se dogodio. U početku joj je rata bila 800,00 kuna, a ubrzo se udvostručila. Ugovor je već bio pripremljen i nije mogla utjecati na odredbe ugovora.

11. Presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovnog broja: P-4404/2024-35 od 7. siječnja 2025. je utvrđeno da je ništetna odredba ugovora o kreditu broj: 041-50-4072502 od 30. travnja 2007. koji su sklopili tužiteljica i tuženik kao kreditor, u dijelu u kojem je tužiteljica obvezna platiti kamate po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva, sukladno Odluci o kamatnoj stopi tuženika, preko ugovorene kamate od 2,95% godišnje (točka I. izreke presude), te je ista presuda postala pravomoćna i ovršna 28. siječnja 2025.

12. Presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovnog broja: P-3150/2020-35 od 27. travnja 2023. je utvrđeno da su ništetne odredbe ugovora o kreditu broj: 041-50-4072502 od 30. travnja 2007. koji su sklopili tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor, u dijelu u kojem je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule uz CHF (točka I. izreke presude) te je s osnove ništetne valutne klauzule u tom dijelu tužiteljici dosuđen iznos od 3.172,39 eura sa zakonskim zateznim kamatama na pojedine iznose od dospijeća do isplate (točka II. izreke presude), a ista presuda je pravomoćna 24. travnja 2024., a ovršna 29. svibnja 2024.

13. U konkretnom slučaju se ne radi o litispendenciji, a niti o presuđenoj stvari jer je tužiteljica u spisu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovnog broja: P-4404/2024-35 tražila utvrđenje ništetnosti promjenjive kamatne stope, a u spisu poslovnog broja: P-3150/2020-35 je tražila utvrđenje ništetnosti valutne klauzule, dok ovdje traži utvrđenje ništetnosti cijelog ugovora od 30. travnja 2007. tako da nije identičan identitet spora pa je odbijen prigovor litispendencije i prigovor presuđene stvari.

14. Presudom ovog suda poslovnog broja: P-4404/2024-35 od 7. siječnja 2025. je utvrđeno je ništetna odredba ugovora o kreditu broj: 041-50-4072502 od 30. travnja 2007. koji su sklopili tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor, u dijelu u kojem je tužiteljica obvezna platiti kamate po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva, sukladno Odluci o kamatnoj stopi tuženika, preko ugovorene kamate od 2,95% godišnje, dakle odredba koja je ugovorena promjenjiva stopa ugovorne kamate može biti tek djelomično ništetna, odnosno ništetan je samo onaj dio te odredbe kojim je ugovoren način promjene kamatne stope u smislu da se ista mijenja jednostranom odlukom kreditora bez jasnih i razumljivih objektivnih kriterija.

15. Presudom ovog suda poslovnog broja: P-3150/2020-35 od 27. travnja 2023. je utvrđeno da su ništetne odredbe ugovora o kreditu broj: 041-50-4072502 od 30. travnja 2007. u dijelu u kojem je ugovorena valutna klauzula i presuda je postala pravomoćna 24. travnja 2024., a ovršna 29. svibnja 2024., a to znači da nije ništetan cijeli ugovor nego je ništetna samo zaštitna klauzula kojom se glavnica veže uz valutu švicarski franak.

16. Budući da je presudom ovog suda poslovnog broja: P-3150/2020-35 od 27. travnja 2023. utvrđena ništetnost u dijelu u kojem je ugovorena valutna klauzula, te je ista presuda u tom dijelu pravomoćna 24. travnja 2024., a presudom ovog suda poslovnog broja: P-4404/2024-35 od 7. siječnja 2025 je ništetna u dijelu kojom je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, te je ista postala pravomoćna i ovršna 28. siječnja 2025. godine, međutim odredbe ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli su djelomično proglašene ništetnim, jer ugovor može opstati i bez tih odredbi, to ne povlači ništetnost cijelog ugovora na temelju čl. 324. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05, dalje: ZOO-a) pa je odbijen

tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan i odlučeno je kao pod točkom I. izreke presude.

17. Odluka o trošku se temelji na čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH, 123/08-ispr. i 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP-a) te vrijednosti tužbenog zahtjeva (vps 1.327,22 eura) i zatraženim troškovnicima.

18. Tuženiku je priznat trošak za zastupanje po punomoćniku-odvjetniku i to za sastav odgovora na tužbu -100 bodova, zastupanje na raspravi 14.1.2026. i 20.4.2026. - 200 bodova (2 x 100 bodova) po Tbr. 9/1, ukupno 300 bodova prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/23) uz vrijednost boda od 2,00 eura te PDV-a (25%) u iznosu 150,00 eura, ukupno 750,00 eura.

19. Tužiteljica je odbijena za zatraženi trošak postupka u iznosu 1.075,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude do isplate jer ista nije uspjela u sporu na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a.

Zagreb, 28. svibnja 2026.

Sutkinja:
Snježana Karlušić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana, s tim da strankama koje su uredno obaviještene o ročištu na kojoj se presuda objavljuje rok za žalbu teče od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, a stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje rok za žalbu teče od dana primitka presude. Žalba se podnosi pisanim putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

pun. tužiteljice

pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30888-b78fb**

Kontrolni broj: **0e7b8-a7365-dd77b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.